

திருவாறூர்

கால பரிபாலன கூப வெளியீடு.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
வெளிவருவது

ஈரம்பம்: விரோதி நெல் (1889) ஆவண்டம் 28-ம் கு

அச்சுக்கம்: வெங்கில்பார்தார் அதன்மொத்தங்களை 100. கால்வகுசை துறை விதி, யாழ்ப்பரணாக தோல்விபேசி: 356

[து - ஆக] யாழ்ப்பாளை - பிங்கள வஸ் கார்த்திகை ம் உசு - டி வெள்ளிக்கிழமை (9 - 12 - 1977) [இல;நசு

நாவலர் வழித்தெண்டர்களையும் நாம்
பாந்தாட்ட வேண்டும் | நல்லப்பம்பக்கு நன்றாக

சபையில் நடந்த குருபூசையில்
சமயப் பிரசாரகர் சதாசிவம் குறிப்பு

கார்த்திகை மகம் கருத்துக்குரியநாள். அன்று பகலும் மாலீயும் சைவ பரிபாலன சபையார் நாவலர் குருபூசையையும் விழாவையும் செல்வனே நடத்தினர்.

முந் பக்கி விவரம் சொல்லுதலையும் நாவலர் மன்றபத்தில் கடாரச்சுடியும் அவர்கள் நாவலர்களுக்கு சமயக் காலம் செய்தார் என்ற கருத்தை விரித்த வாத்தார்.

காவலர் சுற்றுநமனிமாலை
ஒத்தி, நாவலர் சுரித்திரும்
படித்தல் ஆகியாம் நிகழ்ச்
தினை உடன்டன. அதை
யுத்த மாண்பூர்த்துக்கை
வழக்கமேபால விகழ்ந்தது
மாலை விரிவுரை

திரு. நம. சிவப்பிரகா
சம் அவர்களின் தலைமை
இல் நடந்த சொற்றிருக்கு
துக் கூட்டத்தை சபைத்
தேவார வருப்புப் பின்னை
கள் திரு. மு. வெ. ஒத்திர
கூட்டத்து வைத்தனர்.

இறப்பு நிகழ்ச்சியாக
மாற், இந்தக் கண்ணார்
மானுகர்கள் இருவர்
சென்னன், க. தயிழ்ச்
சென்றைம் செல்லன் ஏ.
சௌ. வேஜு கோபதும்
டனர்ச்சிமோடு நாவர்
ாம்க்கை டபக் கருத்துக்
ளி எடுத்தக் காட்டி
டரையும் நிகழ்த்தினர்.

கசவப் பெரியார் திரு. மு. சுதாசிவம்பிள்ளை நான் எவ்வாறு திருத்தொண்டர்களைப் போற்றிமுகாயைப் பெரியபூரண சூரப் பொக்கங்குத்ததநாந்த கசவ உலகைக்காப் பாற்றினாலும் அதேபோன்ற நற்கருமம் தொடங்கும் வேலைகளைவேதங்காய் அடித்தல் முதற்கண் இடம்பெறும்,

வேறு நிவமங்களிலே தெல் காய் பழங்குடித்துவதற்கு மன சூரி மத்யகட்டுதா

ஈர்கள் அணை ஆசிரியர்கள்
புலவர்கள் அதேகம் பேர்
பங்குபற்றி நாளவருக்கூ
நன்றி கூறியும்யை இங்
இள்ளார் — நாவர் நாட்டு
னர் என் பின்பற்றக்கூ
தென்று சுட்டிக்காட்டி
னா. சமயப்பிரசாரகர்
திது மு மஹிலங்களும்
அவர்களை நன்றி கூறினார்

சிதம்பரத்தில்

யாழ்ப்பாணத்திலும் கிடை பரத்திலும் சூலப் பிரகாச வித்தியாகசாலையெடும் சென்று நங்களிலித்தியாறு வாலந வந்திர காலையெய்யும் நிறவிய பூலீஸ்ரீ ஆறுமுத நாகவரி பெருமான குருட்டாச கார்த்தினல்திறந்துள்ள 18-ஆம் நாள் (3-12-77) கணக்கிழமை வாணி 7 மணி முதல் 9 மணிவரை திட்டப்பாரம் சேல கிழமொர் கோயிலில் வொட்டப்பட்டது. அதற்கு மாறி மணிக் குதா பாராட்டுக்கட்டடத்துக்கு ஆக ஆயுதம் பெற்றுக்கொண்டதற்கும் தத்துறைத் தலையீப் பிரகாசிரியர் பக்தானிலவர்களுடுக்கு குடந்தைமுர்த்தி எம்.ஏ.வூர்க்கண்ணமையிக் கூடந்தது. நாவவர் திட்டப்பாரம் நந்தபாறுப்பாளர் திடு. து: க. ராமசுவரன் என்றுபோலும் விழும் வை ஒழுங்கு செய்து நிறப்பார நடத்திர்.

ஒங்கார மூர்த்தியும்
தேங்காய் ஆர்ச்சனையும்

கறவனை இருந்தம் மும் முன்று இரேஸ்காஸ்
முத இட்டமான என்னதாயும் பழுதடையா
ருளை சிவேதிப்பது தாயும் வேறு வெட்டப்பு
மூ, சித்தி விளாயும் வற்றியமை முதலிய இழுசு
திருக்கோலைவிலே தரி கில்லாததாயும் பரிசொநிக
ப் செய்யும்பொழுது படவேண்டும்

காயமடைப்பது அரசு
ப் பொருட்களுடன்
தூண்டியம் நியமம்
போன்ற சம்கரும்
உருவும் வேலைகளிலே
ாய் அடித்தல் முறை
நடம்பெறும்;

தீர்மானம் அத்தியாவு
ான தெய்க்காலின்

தமிழ்நாடு சுற்றுப்புமாது
க்டப் பொங்கல் செய்து
பகடத்துமையை வோக்குக,
நளிரேம் எஸ்பத தென்
நாய்.

நியமங்களிலே தேவ் தேவகாயின சீரப்பு இலக்கணம் பயன்படுத்துவதற்கு முடி. நனி. நி. அடி. நீதி முடியுடையதா என. இரண்டு வாஸ்தவம்

நல்வாழ்வுக்கு நன்றாகாது
மாமிச போசனம்

நாவார் சீழாகவ நடத்திவிட்டாற் போதுமா, அவர் நினை கல்லூரியில் நாமெல்லோரும் நிறுவுவேண்டாமா? மாயிச போகனம் வல்லபெட்ட யேண்டும் என்ற பாடமுன்ன புதித வளிமன் இப்பொழுத மத்தியிக்கப்படுகின்றனவா? உடாரணமாக சூவப் பெரியார் சிவபாதசுநிதரம்பிள்ளை (நாவார் மரபில் நின்றவர்) எழுதிய சுகவோத்துக் கீப்பொழுதுள்ள மானுகர்கள் அறிவார்களா? — அப் புதிதாகத்தில் ஒரு பகுதியை இருப்பேற்காரிக்கிறோம்; மானுகர்களின் நடவடிக்கால

தாவரங்களுக்கும் உயிருண்டு தானே, அவைகளைக் கொல்ல வாமா? என்று ஒரு கேள்வி கேட்கலாம். தாவரபோசனம் மனித சரித்தக்குப் பொருத்த மாயும் வெறித்தன்மை இல்லாமலும், காமக்குரோத்துமதலிடதீய ருணங்தனை வளக்காமலும் ஓர்க்கத்தைக் கெடுக்காமலும் இருத்தவால் அது கடவுளாலே விவக்கப்பட வில்லை. நமக்கு ஏதாயினும் ஒருவித உணவு வேண்டும். உணவின்றி இருந்து நொள்ளல் இயலாது ஆதலால் மாயிசம் தல்லந்து நாவழமானிய இரண்டால் ஒன்று களையும் மிருக சரிங்களின் புதுதீகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, மனித சரிரம் காய்க்கவேண்டும் மிருகங்களின் சரிப் பகுதிகளை, எல்லாவிதத்திலும் நெதிருக்கின்றது; மாயிசம் உண்ணும் பிரதிகங்களின் சரிப் பகுதிகளை ஒருவகையிலும் ஒத்திருக்கவில்லை. மனிதனை அதிகம் ஒத்திருக்கவிற்கிற மிருகம் வாலில்லாத மாங்கு அது காய்களை நாளியம் முதலியவற்றை மாட்டிரம் தீண்டுகின்றது. உணவிலும் இந்தப் பொருள்களையே உண்ணல் வேண்டும்" என்பது.

புதித்தல் வேண்டும் இந்த திரை அல்ல மாரிசும் விளக்கப்பட்டு விட விரும்புவது. நானரம் விதிக்கப்பட வேண்டுவது.

ஜூபோபாவிலே மிகப் பேர் பெற்ற சாஸ்திர பணித்தாசிய ஜூசிரியர் பறன் கூவியர் (Prof. Baron Cuvier), செ"ல்வநாவது :— யனித சர்வப் பகுதி

பொருந்திய தேங்காயின்
தத்துவமென்ன.

விரோதன சுத்தி முடி, அனி-அக்னி கடு-சந்திரன் அடி - குரியல் என்ற முழு வண்டல்லங்களையும் இடை விக்கலை சமுழக்கி என்ற முன்று நாடிகளையும் இவை நிற்க விரோதகள் பிரமா, பிட்டூ, உருத்தி வைத்தியசாஸ்திர ஆசிரியராகிய சிம்ஸ் வட்கெட் (Prof. G. Sims Wood Head, M.D., F.R.C.P., F.R.S) சொல்கிற தாலது—! மாமிசம் தேங் சௌக் கியத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதது. நாவர் உணவைப் புதிக்கிறீர்களுக்கூலைசெய்யக்கூடியவர்களாய் இந்தியர்கள்.”

ஒக்ஸிவோட் சர் வகலாகில் M. A. பட்டங் பெற்ற ஜோன் வூட் (John Wood) என்பவர் சீதாவுநாவுடு : ஏது காலம்

அன்னவும் கண்மக மாண்புமிகு மூன்றும் தேங்காவில் கைத்துப் பார்க்கும் பிபாழுத சிமலேயுள்ள மட்டத் தம்பு முதலியன என்கிம் மாண்பக்குறிக்க அன்னவும் கேள்வுறின் சிரட் அனுபவாத்தில் கிருந்து அநேக வருட காலமாக வைத்தியசாலையில் அவதானித்த காரிபநகரில் கிருந்தும் நான் சொல்லக்கூடியதெங்கி வென்றால், மாயிரபோகனம் அவசியமற்ற உணவு; இயற்கைக்கு மாருனாது; சேளத் தீயத்துத்துப் பழங்குளான்

அமெரிக்காவிலே மிகப் பிரசித் தபெற்ற வியுதோக நிபியுன்.

சக்தி வழிபாடு

"ஆனந்த பொறி"
(முன் வளர்ச்சி - 7)

பஞ்சப் பிரபு மஹா மஞ்சம்

இந்த சர்வாங்கத மய்பிடத்தின் மேல் மாண்யக் கழிறு களால் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கூந்சிரமான மூடப்பட்டி ரூக்கும் பஞ்சப் ப்ரர்மம் மற்றும் அமைங்கிறது. இம் மஞ்சமானது பிரமா, வாத்து, உருத்திரன், மகோஸ் வரவு ஆகிய நாங்களின் அபசங்களை ஆகிய நான்கு கால்களில் அமைக்கலும் சதாசிவ அங்சமான பலகை யைக் கொண்டதுமாகக் கற்பிக்கப்படும் அதில் சேஷமான ஒரு மஞ்சம்.

சிவத்துவம் முகல் பிரதிவித கத்துவம் வரையிலான மூப்பத்தாறு தத்துவ சூபமான படிக்குடன் இலக்கு சின்ற இந்த மஞ்சத்தின் மேல் மடேகரான வடிவாடைய காலேஸ்லீவர்னின் சொல்லியிலே ஸ்ரீ லோக நாயகியும், ஸ்ரீ சூபஸ்ரீயா அசு அற்புதமான காலை மூர்த்தியுமான மஹா தாரிபுர சுந்தராயானவள் விற்றிருப்பாள்.

அவளுகே இங்கும், ஸ்ரீவதி, ஆகியோர் சாமரப் பிரட்டுவர். தேவமாதாகள் வீணாகும் இசைத்து நிற்பர். நூறு பூக்களைச் சொரிந்தும் வெணகொற்றக் குடை பிடித்தும் உபசரிப்பார்.

இந்த மூர்த்தியின் ஒன்பது சக்ரங்களும் ஒன்பது அவரணங்கள் எனப்படும். இவற்றை மூற்றைப் பூஜிக்கும் நவாவரண பூஜை மூர்த்தியும் சுருத்தின் பிரதான அபஸமாகும். இந்த ஆசானம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொன்று மூர்த்தியை தீவிதியாக நாாவரண க்ரிதிகளை பெற்றிச்சிருக்கிறார்.

பூர்ண்தாரமும் மேரு ப்ரஸ்தாரமும்

பூஜைக்கு உபயோகப்படும் மூர்த்தியம் பூர்ண்தாரம் மேரு ப்ரஸ்தாரம் என இருவகையாக உள்ளது. பூர்ண்தாரம் எனபது ஒரே தளத்தில் தங்கத்தகடு, செப்புத்தகடு எனபதை நிற்றிருக்கிறது.

மேரு ப்ரஸ்தாரம் மேலும் மூன்று வகையாக அமைக்கப்படுகிறது. பூர்ணம் முதல் சிந்துவரை ஒன்பது சக்ரங்களும் ஒன்றாகவும் ஒன்று படிப்படியாக உசர்வது ஒருவகை. பூர்ணம் ஒரு தளமாகவும் பதினாற்கு மூலம், எட்டிதழிக்கமலம் தீரண்டும் அதைவிட உயர்ந்த ஒரு தளமாகவும் மற்றும் ஆறு சக்ரங்களும் அதையுசிட்ட உயர்ந்து மற்றுக்கொள்ள வரையப்படுவது.

மேரு ப்ரஸ்தாரம் மேலும் மூன்று வகையாக அமைக்கப்படுகிறது. பூர்ணம் முதல் சிந்துவரை ஒன்பது சக்ரங்களும் ஒன்றாகவும் ஒன்று படிப்படியாக உசர்வது ஒருவகை. பூர்ணம் ஒரு தளமாகவும் பதினாற்கு மூலம், எட்டிதழிக்கமலம் தீரண்டும் அதைவிட உயர்ந்த ஒரு தளமாகவும் மற்றும் ஆறு சக்ரங்களும் அதையுசிட்ட உயர்ந்து மற்றுக்கொள்ள வரையப்படுவது.

மூதல் மூன்று சக்ரமும் ஒருகளத்திலும் அடுத்த மூன்று சக்ரமும் அதைவிட உயர்ந்த இல்லை நால் சளத்திலும் இறுதி மூன்று சக்ரமும் அடுத்த உயர்ந்த தளமாகவும் அதைவுக்கு மூன்று துவக்குகிறது.

இந்த அற்புதமான மூர்த்தியை அவர்கள் அடுத்த மாண்புகளும் விதிமுறைகளும் தனிக்கொரியம். இரண்டு கோடுகள் சந்திக்கன்ற சந்திகளை இருப்பத்துநாலும் மூன்று இரேகை கள் சந்திக்கும் மர்மஸ்தாங்கள் இருப்பதெட்டும் மூர்த்தியை அவர்கள் அடுத்த மாண்புகளை இருப்பதை கொடுக்கிறது. இரண்டாம் தீவிதியை விதிமுறைகளுக்கு அடிக்கை இருப்பதை கொடுக்கிறது.

எது எப்படி இந்ப்பிரேமும், உதிக்கின்ற செங்கதிராய் உச்சித்திலைக்கமாய், உணர்வடையோர் மதிக்கைத்தை மாண்க்கமாய், ஷலர்க்கமலை துதிக்கின்ற மின்கொடியாய், மனி தரும் தேவரும் மாயா முனிவநும் வந்த சென்னிதுணி தரும் கோபனமாய் விளக்கும் அந்த அன்னை அரோமீயை நின்றும், இருந்தும், கிடங்கும், நடந்துப் பிரந்து கூடுகிற வணக்கை வருபவர்களுக்கு அவள் கூடக்கண அருளானது தனம் தரும், கலனு தரு, ஒரு நாலு மதளம்வரயா மனமதரும், செய்வுடியும் தருப, கெஞ்சில வஞ்சமில்லா இனம் தருப நாலன் எல்லாம் தரும் என பதில் ஏவ்வித ஜயமுமில்லை.

"சம்பத்துவம் வ்பத்தகற்றும் சகவேந்திரிய சும் அருளும் வெப்பத் தொடாதீவினாதிர்க்கும் வேந்தாம் நிலக்கு மூலவுக்கும் நம்பத் தகுநின் வணக்கவினை நளின யலர்களும் நாயகியை சபந் தென்வை வணக்கை நெற்றெரி திட்டமிடுவதை கொடுக்கின்ற கணக்கால் வால்தார் பஞ்சத்தர் ச. கப்பிரமணியப் பார்கள்.)

அன்னை அடியினைகளிற்கு அர்ப்பணம்

நாவலர் நினைவு

நிகழ்ச்சிகள்

நாடெங்கும்

குருநாகல் சைவ மகாசபை

குருநாகலில் நாவலர் விழா 3-12-77 கனி மாஸை 7 மாலி

முதல் எசுவ மகாசபை மங்கட

பத்திக் கைத்தியை நிதி அ.

சப்யரமலையும் அவர்கள் தலை

மையில் நடைபெற்றது திரு.

இ. ஆறுமுகம் அர்கள் (ஷ்வே

கான்து மாகாவித்தியாலயம்

பேருளைப்பதித்து அடைத் தலை

கொழுப்பு சிற புரை நிகழ்த

தினர், இந்த உபயம் திரு. அ

முதல்ச்சாமி, கண்ட ஹெட்டு

யார்ஸ் குருநாகல், அவர்களது

என்பது குறப்பிடத் தக்கத,

குருநாகல் இந்த தமிழ்

மகாவித்தியாலயத்தில்

3-12-77 முற்பகல் 10 மணி

கீல் குருநாகல் இந்த தமிழ்

மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபர்

திரு. மு இருபு மின்சங்கம் அவர்கள்

களது தலையையில் நாவலர்

வீர மாணவர் நிழப்பிசிகீ

நடைபெற்றன. ஆகிரியை

செல்லி ஆர். சங்கரப்பிள்ளை

கவர்கள் சிறப்புரை செய்

தார்.

குருநாகல் இந்த தமிழ்

மகாவித்தியாலயத்தில்

வணக்கம் எடுத்த மாகாலூஸ்யை

சுற்றுமை கொண்டு வந்து வைத்து

பூசித்து இரட்சீக்கும்படி போது

துமகு அதன்பின் விகினிவிகா

யகரையும் சுப்பது குருவை

போது போது வெள்ளுப்பு

முறையும் செய்து வெள்ளுப்பு

THOUGHTS TO BE TREASURED

நூற்பு கபாலமும் எந்த எழுத
அபவன சரியிடு வளவ ரதி
எழுப்பும் கபாலமும் எந்தெல ஆகல்
எழுப்பும் கபாலமும் இற்று மனமும்.

(God) the Lord of the Devas possessed of a shining handsome crown, bears on His Body (Brahma's) bones (Vishnu's) skull. If he did not so support them, the bones and skull would get destroyed (and there would be no seed from which to re-create them.)

Hindu Organ

Friday, 9th December, 1977.

REPAIRING THE ROT

The time has come for the spokesmen of the Government to stop repeating the accusations against the defeated Administration. The hour has arrived for the Ruling Party to remedy the decay by taking immediate action to give a new look to the Public Service.

The Party in power while fondly asserting that they prefer doing their job to delivering speeches, have not however got beyond the first phase of declaring their scheme of work. Instead the diatribes continue *ad nauseam*.

The New Administration has to face several difficulties in their bid to bring economic relief to the country. But, what should engage their immediate attention is the re-organisation in the system of Transport. The C. T. B. and the Rolling Stock have both become the laughing stock of tourists while the daily passengers who number many millions keep on cursing these services. To the regular traveller, transport has become a torturing experience in which many useful hours are lost. To add to the deteriorating quality the operators cynically exhibit an air of utter indifference. Often the passengers who are forced to wait in weather-beaten bus-stands braving the monsoon showers fail to get a sympathetic bearing from the operators in their bid to obtain information regarding the movements of buses.

The common man has to face hostile elements all around—there is the relentless hoarder, the un-obliging operators in the Railway and the C. T. B. and the incompetent manufacturers of articles of daily use.

This rottenness must be repaired at the earliest.

BUDGET BATTLES OF OLD

[The occasion of the Forty-eighth Anniversary (14-12-1977) of the passing away of Sir P. Ramanathan, coming on the wake of the debate on the Budget of 1977 had induced us to reproduce relevant extracts from the Life of Sir P. Ramanathan by M. Vytilingam relating to the weighty contributions made by the Great Ceylonese Leader during similar debates in his time. The contrast, significant as it is, shows of what mettle was Sir Ramanathan as a legislator. The reproduction in our issue of December 2, is being continued in this issue.]

On 8th December, 1887 opposed the vote on the supply Bill, the Government proposed a vote of Rs 300,000 which was too depressed and the interest and sinking fund to be paid to the Crown Agents on a loan of Rs. 6,000,000 which they proposed to raise for the Railway extension to Haputale. Ramanathan's promise of being self-sup-

*Digitized by Noolam Foundation
Digitized by Noolam.org/aavanaham.org*

Saiva Jnana Darshanam

Sutram 6

Relating to a True Religion of Realisation

To the freed man, this world in which he was born and is moving is not a mistake. To him, this world is full of meaning. He sees a purpose behind it. The ignorance and the imperfection seen by him everywhere in this world have been the urges for his improvement—the very conditions for the manifestation of the hidden spirit that was in him. This world is an ocean of infinite desires, infinite ideas, infinite hopes and infinite thoughts and the freed man has been lucky to select out the noblest of all these, the idea of God, especially the idea that God is within him and not separate from him. He was also lucky enough to sit down in contemplation, abstraction and absorption in a solitary place to solve this mysterious riddle of God. He was also blessed enough to come across his wonderful spiritual teacher who in a wonder tone initiated him into an all consuming truth thus; "my dear soul you are a simple tabula Rasa a mere 'காந்திமத்திம்', an experient of all and sundry, an enjoyer of prakriti in its myriad forms I am the hidden shakti within you. I have come to redeem you from bondage and bless you with freedom" The

porting or whose utility to the nation was not quite commensurate with the vast sums of money expended, or which could be taken in hand more conveniently when better times set in. But the Government was obdurate. Ramanathan's stalwart marshalling of facts and figures with which he overwhelmed the Colonial Secretary and smashed his airy castles created at that time and will continue to create in the minds of every reader of his speeches the greatest admiration for his complete mastery of detail, his soundness of reason and argument, lucidity of statement, for sustained fire and persuasive force, for fearless independence, and unrivalled powers of debate. "The flashes of oratory," said an eye-witness, "which sparkled throughout his address were worthy of a Pitt or a Gladstone," I have quoted only the concluding part of the speech, but it gives us an idea of what his early Budget speeches were like.

(To be continued)

think good thoughts. He is himself a living blessing. Even if he does not speak, his very presence will be a blessing to mankind. Can such men do any evil? Can they do wicked deeds? It is good for us to learn the difference, the pole to pole difference, between this freed man of realisation and the mere talker.

Talking is one thing and realising is another thing. Today, we find, we talk, talk and talk, at all levels and in all forums. But in front of our very faces, we find our civilisations crumbling, our cultures perishing, our religions dying and our temples and churches languishing. All our institutions have become spiritless for want of spiritual realisation. Atma anubhuti, atma-vidya or Realisation is the only panacea for all the ills of the world. People of ~~காந்திமத்திம்~~, people who do not think of their individualities have been the greatest workers in this world. They have been the greatest world movers with their little self gone, and their God manifested in the self's place.

If our mankind can realise at least one-millionth of this great truth about realisation, the entire scene of the present day world of fighting and quarrelling, will change overnight, and there would be a reign of peace everywhere. The indecent hurry and the brutal competition which force us to go ahead of every one else will then vanish and there would be a reign of peace and love in this world. This is the greatest gain the world society and the human organism can achieve by this great religion of realisation. Our only hope then lies in penetrating deeper and deeper, towards the centre of this mysterious universe. And where is that centre? It is within us.

Our Ancient sages penetrated into the innermost core of all beings, beyond the beingness of all beings, and found—the H. C. F. the mysterious centre of the whole universe. That is the common ground called God and standing there alone can we find a true solution for unity, brotherhood etc., so necessary for the improvement of this impure world.

*ஏதோ ஏதோ சுதா மத்தையோ காட்டு
காட்டு ஏதோ சுதா மத்தையோ காட்டு
காட்டு ஏதோ சுதா மத்தையோ காட்டு
காட்டு ஏதோ சுதா மத்தையோ காட்டு*

Pri ed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 460 K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna on Friday, December 9, 1977.

EDITOR-IN-CHIEF: R. N. SIVAPRAKASHAM